# GAZETA LWOWSKA.

Wychodzi z Dodatkiem codziennie, prócz świąt i niedzieli. Prenumerata kwartalna miejscowym 4 złr. kr. 15., odbierającym pocztą 4 złr. 40 kr., Inseracyę opłacają od wiersza w półkolumnie (drukiem garmont) po raz pierwszy 4 kr. następnie po 2 kr. m. k.

**Nr. 156.** Sroda 10. lipca 1850. Rok bieżący gazety **39.**


**PRZEGLĄD.**

Monarchya Austryacka. — Ameryka. — Anglia. — Francya. — Szwajcarya. — Włochy. — Niemce. — Prusy. — Dania. — Turcya. — Wiadomości handlowe.

## Monarchya Austryacka.

### Rzecz urzędowa.

**Wiedeń**, 6. lipca. Dnia 8. lipca wyjdzie w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i będzie rozesłany LXXXVII. zeszyt rządowego dziennika ustaw państwa. a to tymczasowie tylko w niemieckim języku.

Zeszyt ten zawiera pod

Nr. 259. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z 30. czerwca 1850, którem się na mocy najwyższego dekretu z 28. czerwca 1850 postanawia dotychczasowa działalność publicznych urzędów fiskalnych i przeniesienie tej działalności na prokuratoryę w Węgrzech, Kroacyi, Slawonii, w serbskiem województwie i w Temeskim Banacie.

Z tym zeszytem będzie także wydany i rozesłany trzydziesty zeszyt dodatkowy, który zawiera najuniżeńszy projekt ministra sprawiedliwości do powyższego rozporządzenia.

Oprócz tego wyjdzie podobnież dnia 8. lipca 1850 w rusko-niemieckiem podwójnem wydaniu i będzie rozesłany XXII. zeszyt powszechnego rządowego dziennika ustaw państwa, który 25. lutego 1850 wydany był tylko w niemieckim, 24. kwietnia w włosko-niemieckim, 29. kwietnia w czesko-niemieckim, 9. maja w polsko-niemieckim, 11. maja w serbsko- (kroacko-) niemieckim, 13. maja w słoweńsko-niemieckim a 21. maja 1850 w romańsko-niemieckim języku.

Zeszyt ten zawiera pod

Nr. 50. Patent cesarski z 9. lutego 1850, którym w miejsce pierwszej części najwyższej ustawy o stęplu i taksie z 27. stycznia 1840, w miejsce prawomocnej w Wielkiem księstwie Krakowskiem ustawy stęplowej z 16. września 1833 i przepisów o taksach sądowych i tabularnych wydaje się, ogłasza i zacząwszy od 1. maja 1850 wprowadza w moc obowiązującą nowa prowizoryczna ustawa o należytościach od spraw prawnych, dokumentów, pism i urzędowań.

### Sprawy krajowe.

**Wiedeń**, 6. lipca. Jego c. k. Mość raczył na wniosek ministra spraw wewnętrznych najwyższem postanowieniem z dnia 30. czerwca r. b., Szefowi kraju Galicyi, Agenorowi hrabi Gołuchowskiemu w uznaniu Jego odznaczających się zasług w kierowaniu sprawami kraju koronnego Galicyi, nadać najłaskawiej order korony żelaznej pierwszej klasy z uwolnieniem od taksy. (W. Gaz.)

(Depesze telegraficzne.)

**Wiedeń**, 6. lipca. Korespondencya austryacka zawiera następujące depesze telegraficzne:

**Berlin**, 5. lipca. Na dzisiejszem posiedzeniu kolegium książąt przedłożono wnioski ze strony Prus względem stanowczego ułatwienia kwestyi niemieckiej. Zostawiono wolne porozumienie się z Frankfurtem, jednak wcale nie na zasadzie plenum związkowego. Względem Unii przychylono się do przedłużenia prowizoryum na czas ile może być najkrótszy.

**Paryż**, 5. lipca. Posiedzenie izby prawodawczej nie nastręczało nic ciekawego. Jutro przyjdzie pod obrady ustawa o druku, przeciw której występuje już także i dziennik „Le Constitutionel". Pan Persigny odjechał znów do Berlina.

5% 95.20, — 3% 57.25.

**Madryt**, 30. czerwca. Ajent Ludwika Napoleona wybiera się w podróż, jak mówią, z powodu blizkiego ożenienia się hrabi Montemolin.

**Zemlin**, 1. lipca. Bułgarskie powstanie bliskie już jest swego kresu. Książę Serbii kazał jak najściślej obsadzić granicę i przybywających licznie zbiegów natychmiast rozbrajać. (Oest. Cor.)

(Hr. Bernstorff, król. pruski poseł. — Protest austryacki przeciw oświadczeniu się prezydenta Stanów zjednoczonych.)

**Wiedeń**, 6. lipca. Wczoraj przybył tu król. pruski poseł, hr. Bernstorff, przy dworze austryackim. Miał on zaraz konferencyę długą z prezydentem ministrów, księciem Schwarzenberg. Jego przedstawienie stosunków austryackich miało szczególnie na p. Radowitz uczynić mocne wrażenie.

— Protest austryacki z powodu głośnego oświadczenia się prezydenta Stanów amerykańskich, iżby niewahał się był uznać rewolucyjnego rządu węgierskiego na wypadek osiągnionego zwycięztwa — ułożony jest w wyrazach pełnych godności i energii. Dane w tej mierze wyjaśnienia wywarły znaczny wpływ na niektórych członków tutejszej ambasady amerykańskiej, a mianowicie na tych, którzy zdania swego prezydenta nie podzielają. (Oest. Corr.)

(Illuminacya na pamiątkę ukonstytuowania gmin.)

**Wiedeń**, 5. lipca. Wczoraj wyprawiły gminy politycznego obwodu administracyjnego Hietzing dobrowolnie illuminacyę na pamiątkę ukonstytuowania wszystkich gmin. W samem miejscu Hietzing oświetlono wile rzęsisto, a mianowicie budynki należące do dyrektora teatru, Carl, — tudzież wilę „Malfatti" itd. Za przybyciem J. M. Cesarza wydała licznie zgromadzona ludność radośne okrzyki. Następnie udał się monarcha do pobliskiej wioski Lainz, do pomieszkania dawniejszego wójta a obecnie burmistrza, gdzie zastawiono kolacyę dla 12 osób. Charakter tej uroczystości był wcale serdeczny i dowodzi o życzliwem usposobieniu ludności. Szanownemu powszechnie kapitanowi obwodowemu, hrabi Coudenhoven, wyprawiono pochód z wachlami. (Oest. Corr.)

(Pogłoska o amnestyi dla królestwa lombardzko-weneckiego.)

**Wiedeń**, 6. lipca. Urzędowa Gazeta Medyolańska z dnia 1. lipca donosi: „Z Wiednia otrzymaliśmy pocieszającą wiadomość, że w następujęce urodziny (18. sierpnia) Jego Mości Cesarza będzie ogłoszona w królestwie lombardzko-weneckiem ogólna amnestya. Już teraz cieszymy się tą myślą, że niebawem ziści się ta nadzieja, a tylu wychodźców powróci do ojczyzny i na łono familii, którymby bez tej łaski Jego ces. Mości nie wolno było wstąpić znowu na ziemię ojczystą.

(Kurs wiedeński z 5. lipca 1850.)

Obligacye długu państwa 5% — $96^1/_{16}$; $4^1/_2$% — $84^3/_{16}$; 4% — $74^1/_2$; $2^1/_2$% — $51^3/_4$. Akcye bank. 1123. Losy z 1834 r. $179^1/_2$; z 1839 r. $114^1/_4$. Akcye kolei półn. 110.

## Ameryka.

(Wiadomości ze Stanów zjednoczonych Ameryki północnej.)

Wiadomości ze Stanów zjednoczonych z dnia 19. czerwca niezawierają nic, coby na szczególną zasługiwało uwagę. Kwestya tycząca się demarkacyi republiki Texas zajmowała publiczną uwagę w Stanach zjednoczonych, a prezydent Stanów odpowiedział poselstwem na uchwałę Senatu żądającą udzielenia wszystkich rozkazów, które mogły być przesłane władzom nowego Mexyku w celu utrzymania juryzdykcyi texańskiej w terytoryach spornych, leżących na zachodzie od rzeki Rio-Grande.

W swojem poselstwie oświadcza prezydent, że podobnych rozkazów wcale nie dawano, że terytoryum w kwestyi będące nabyły Stany zjednoczone na mocy traktatu pokoju z Mexykiem, że to terytoryum zostanie w posiadaniu Stanów zjednoczonych, aż dopóki kongres w tym względzie niepoweźmie odmiennej uchwały. Poselstwo kończy się oświadczeniem, że jeżeli kongres zechce odstąpić republice Texas to terytoryum należące do Stanów zjednoczonych a zajmujące przestrzeń 70,000 mil kwadratowych, w takim razie władza wykonawcza odsuwa od siebie wszelką odpowiedzialność podobnego aktu.

Równocześnie z przesłaniem tego poselstwa do kongresu, zwołał rząd nowego Mexyku na dzień 15. maja w Santa-Fé zgromadzenie, mające się zająć organizacyą odrębnego rządu dla tego terytoryum.

Kwestya tycząca się niewolnictwa zostawała zawsze jeszcze nierozstrzygniętą, przyjęcie pojednawczego wniosku pana Clay, zdawało się być wątpliwem. (Ind.)

## Anglia.

(Odpowiedź Jej król. Mości na adres rady gminnej Londynu.)

**Londyn**, 1. lipca. Jej Mość królowa odpowiedziała na doręczony jej w sobotę przez lorda majora i gminną radę miasta Londynu adres: „Z wielkiem zadowoleniem przyjęłam Wasze uniżone

szczere życzenia pomyślności. Wyraz lojalnego przywiązania do Mnie i Mojej familii ze strony miasta Londynu jest Mojemu sercu bardzo przyjemny. Podzielam zupełnie to wdzięczne uczucie, jakiem Panowie jesteście przejęci za udzielone temu krajowi przez boską opatrzność błogosławieństwa, i liczę z pewnością na silne przywiązanie Mojego ludu do naszych nieocenionych instytucyi, jako na najlepszą rękojmię dla ich utrzymania i utrwalenia." W sobotę wieczór odwiedziła królowa, książę Albert i książę Prus znowu włoską operę. Popołudniu jeździł książę Prus z księciem Albertem na spacer konno.

(Obrady w izbie wyższej.)

**Londyn,** 2. lipca. Izba wyższa naradzała się wczoraj w komitecie nad iryjskim bilem wyborczym. Wniesiona przez lorda Desart poprawka, według której ci mają być uprawnieni do głosowania, którzy płacą 15 funtów sztr. podatku dla ubogich (projekt ministeryalny wymaga tylko 8 funtów szter.) zostaje 72 głosami przeciw 50 przyjętą. Większość przeciw ministeryum: 22 głosów.

## Francya.

(Posiedzenie zgromadzenia narod. z d. 1. lipca.)

**Paryż,** 1. lipca. Na dzisiejszem posiedzeniu narodowego zgromadzenia pod przewodnictwem pana Dupin odnowiono najprzód z powodu zaczynającego się kwartału oddziały narodowego zgromadzenia losowaniem, a prezydent zapowiedział, że także jutro przystąpi się do nowego wyboru przełożonych narodowego zgromadzenia. Po załatwieniu niektórych projektów do ustawy o stosunkach lokalnych, toczono dalej naradę nad wnioskiem do ustawy pana de Saint Priest przeciw lichwie. Savoye bronił poprawki do siódmego artykułu ustawy. Podczas gdy według tej poprawki przestępstwo lichwiarza ma być ścigane tylko ze strony sądu a nie na zaskarzenie uszkodzonego dłużnika, żąda Savoye, aby dłużnikowi dano prawo zapozwać wierzyciela, który go lichwą uszkodził, wprost przed sąd policyi poprawczej. Wydział sprawozdawczy powstaje na tę poprawkę z powodu rozmaitych nadużyć, jakieby ze strony nieuczciwych dłużników wywołane być mogły. Savoye, Valette, Sainte Beuve, Chauffour nie chcą przypuścić wyjątku z powszechnego prawa na korzyść lichwy. Wydział przytacza przeciwko temu, że w teraźniejszem ustawodawstwie niepodobieństwem jest bezpośrednie prześladowanie za lichwę. Ten zarzut zbijają obrońcy poprawki tą uwagą, że teraźniejsze ustawodawstwo w ogóle zna tylko zwyczaj lichwy a nie pojedyncze przestępstwo lichwiarskie. Nakoniec zdanie wydziału zostaje odrzucone, a tem samem przyjęto wyraźnie poprawkę pana Savoye. — Crémieux żąda, aby wierzyciele, którzy niesprawiedliwie są oskarzeni i przez sąd za niewinnych uznani, mogli zanosić skargę o oszczerstwo i wynagrodzenie szkody, dla zmniejszenia niedogodności, jaka ze złożeniem kaucyi jest połączona. Projekt ten odrzucono. — Poczem resztę artykułów wniosku do ustawy bez dyskusyi uchwalono. Nad kwestyą, czy namieniony projekt ma być przypuszczony do trzeciej i ostatniej narady, głosowano po imieniu. Ponieważ liczba głosów była równa, musiano jeszcze raz przeliczyć kartki głosowe. — Minister handlu Dumas zażądał kredytu 50,000 fr. na powszechną wystawę wyrobów przemysłowych roku 1851 w Londynie. — Poczem prezydent oznajmił, że przy głosowaniu nad ustawą przeciw lichwie, sześciu reprezentantów wotowało przeciwko niej dwa razy, a przeto przypuszczono ją 303 głosami przeciw 295 do trzeciej narady.

(Rozdział pierwszy nowo zaprojektowanej ustawy o druku.)

**Paryż.** 30. czerwca. Pierwszy rozdział nowo zaprojektowanej ustawy o druku brzmi następnie: „O kaucyi. Art. 1. Właściciele dzienników lub pism peryodycznych obowiązani są złożyć skarbowi kaucyę w monecie brzęczącej, od której wypłacane będą procenta według stopy w tej mierze przepisanej. W departamentach Sekwany, Sekwany i Oise, Sekwany i Marne, tudzież Rhone ustanawia się kaucyę od dzienników jak następuje: Jeźli dziennik lub pismo peryodyczne wychodzi częściej niżli raz na tydzień, bez różnicy: czyli to w regularnych lub nieoznaczonych ściśle wydaniach, wynosić ma kaucya 24,000 franków; 18,000 fr. zaś wtenczas, jeźli dziennik wychodzi mniej niż trzy razy na tydzień, lub w dłuższych jeszcze odstępach. W departamentach w których znajdują się miasta liczące 50,000 ludności i więcej, wynosi kaucya od dzienników więcej niż trzy razy na tydzień wychodzących, 6000 fr. W innych departamentach: 3600 fr., a mianowicie połowę obu sum od tych dzienników lub pism peryodycznych, które trzy razy lub mniej na tydzień wychodzą. Ar. 2. Właścicielom obecnie istnących dzienników lub pism peryodycznych wyznacza się dla dopełnienia powyższych zobowiązań termin jedno-miesięczny. Art. 3. Jeźli żerant któregokolwiek dziennika lub pisma peryodycznego zapozwany będzie przed sąd asysów, tedy w razie, gdyby między tym czasem zaszła nowa skarga; powinna być złożona w przeciągu 3 dni największa prawem przepisana kara pieniężna, bez żadnego na to względu, chociażby zaniesiono już prośbę o kasacyę wyroku. Art. 4 W trzy dni po zapadłym wyroku w sprawie przestępstwa druku, obowiązany jest żerant złożyć zasądzoną karę pieniężną. Art. 5. Poborca domenów wyda „in duplo" zakwitowanie spłaconej lub do depozytu złożonej tyczącej się kwoty. Jeden z tych egzemplarzy powinien być przesłany 4go dnia prokuratorowi państwa za własnoręcznem jego poświadczeniem. Art. 6. Jeźliby zasądzony żerant nie uczynił zadość tym postanowieniom, tedy dziennik ma ustać pod karą przepisaną przeciw dziennikom niemającym kaucyi. Art. 7. Kary pieniężne za przestępstwa druku nie mogą być jedne w drugie wliczane, lecz mają wpływać zosobna, jeźli powodujące przyczyny nastąpiły dopiero po pierwszem zaskarzeniu. Art. 8. Okólniki i podpisane przez kandydatów wyznanie zasad politycznych mogą być dziesięcią dniami przed wyborami przybijane i rozszerzane bez upoważnienia zwierzchności municypalnej, lecz zawsze za poprzedniczem złożeniem jednego egzemplarza u prokuratora państwa. Art. 9. Niesprzeciwiające się niniejszej ustawie przepisy prawa z 9. czerwca 1819 i 18. lipca 1828 zostają w prawomocności. Ustawy z 9. sierpnia 1848 i z 21 kwietnia 1849 są zniesione."

(Osnowa konwencyi, którą zagodzono nieporozumienie między Francyą i Anglią.)

Następująca jest osnowa konwencyi, którą zajście między Francyą i Anglią zagodzono:

Za przyjęciem przez rządy Jej Mości królowej angielskiej i króla Grecyi „bons offices" francuskiego rządu dla załatwienia niektórych między rządami Wielkiej Brytanii i Grecyi zachodzących trudności, ułożono projekt konwencyi między Wielką Brytanią i Grecyą w Londynie, i posłano pełnomocnika Francyi do Grecyi dla przedłożenia go tamtejszemu rządowi, a gdy ten przyzwoli, pełnomocnik angielski ma go podpisać. A lubo tok rzeczy uregulował już niektóre punkta, do których namieniony projekt się ściąga, nim jeszcze ten projekt mógł się dostać do Aten, wszelako stypulacye projektu dadzą się jeszcze zastosować do uregulowania niektórych potocznych kwestyi; a że rządy Jej Mości królowej angielskiej i Jego Mości króla greckiego życzą sobie zarówno, aby zaszłe między niemi trudności zagodzone były przez bons offices francuskiego rządu, przeto zgodziły się obustronnie, stypulacye wspomnionego projektu zastósować do załatwienia nieuregulowanych jeszcze punktów.

W tym celu mianowali Jej Mość królowa angielska pana Wyse, a Jego Mość król grecki pana Londos, którzy po wymianie nawzajem swych pełnomocnictw, w obec barona Gros, zgodzili się na osnowę następujących artykułów:

Art. 1. Wszystkie do greckiego rządu podane notą pana Wyse z dnia 17. stycznia 1850 pretensye, uważa rząd angielski za zaspokojone, wyjąwszy pretensyę wynikłą z poniesionej przez pana Pacifico straty pewnych dokumentów, odnoszących się do reklamacyi pieniężnej, którą tenże do portugalskiego rządu ma uczynić. Jego Mość król grecki obowiązuje się wynagrodzić panu Pacifico każdą rzeczywistą szkodę, która się z dokładnego i sumiennego rozpoznania okaże, a którą on przez zniszczenie lub utratę tych dokumentów poniósł.

Art. 2. Dla kierunku namienionego w powyższym artykule rozpoznania, zgodziły się strony kontrahujące na mianowanie przez rządy Francyi, Anglii i Grecyi dwóch rozjemców tudzież trzeciego, który w przypadku zachodzącej między obома różnicy ma decydować, i na to, aby ta komisya rozjemczego sądu przesłała angielskiemu i greckiemu rządowi sprawozdanie o kwestyi, czyli i w jakim stopniu pan Pacifico przez domniemaną stratę wymienionych w powyższym artykule dokumentów poniósł szkodę. Podana w sprawozdaniu suma będzie kwotą, którą pan Pacifico od greckiego rządu otrzyma.

Art. 3. Ze względu na przyjęte przez rząd Jego Mości króla greckiego według dosłownej treści art. 1 i 2 zobowiązania, przyrzeka rząd królowej, że zaraz, gdy Jego Mość król grecki niniejszą konwencyę zratyfikuje, suma 150,000 drachm deponowana przez grecki rząd w zamiarze, aby zadość uczynić rezultatowi, jaki się okaże z rozpoznania pretensyi pana Pacifico, rządowi Jego Mości króla greckiego zwrócona będzie.

Art. 4. Reklamacye angielskiego rządu względem gwarantowanej przez trzy mocarstwa pożyczki, i względem wysp Sapienza i Cervi są od warunków niniejszej konwencyi zupełnie wyłączone.

Art. 5. Niniejsza konwencya ratyfikuje się, a ratyfikacye będą w Atenach tak prędko jak tylko można wymieniane.

(Wniosek mający wyjść z grona większości.)

**Paryż,** 2. lipca. Potwierdza się zupełnie, że kilku członków większości zrobią wniosek, aby zgromadzenie narodowe jeszcze przed odroczeniem dyskutowało nad ustawą o burmistrzach. Ministrowi spraw wewnętrznych nadarzy się przez to sposobność do wyjaśnienia powodów, dla których rząd tę ustawę uważa za naglącą. Zwolennicy ustawy spodziewają się tą razą zjednać głosy umiarkowanych legitymistów (przyjaciół pan Berryer.) W każdym razie będzie nowa uchwała nad ustawą o burmistrzach ważnem zdarzeniem parlamentarnem. (D. R.)

## Szwajcarya.

(Roczne posiedzenie zgromadzenia federacyjnego.)

**Berna,** 1. lipca. Dziś zebrało się zgromadzenie federacyjne na zwykłe roczne posiedzenie. Posiedzenie zapowiedziane było na godzinę dziewiątą, lecz większa część członków rady, którzy poranną pocztą tutaj przyjechali, przybyła dopiero o 10. godzinie do sali. Stronnictwa stały w przyjaźnej rozmowie obok siebie; szczególnie serdecznie witali pana Stömpli przyjaciele jego. Dopiero około godziny jedenastej zagajono posiedzenie. Uderzająca była nieobecność wielu członków rady, którzy się powiększej części zajęciem urzędowem w swoich kantonach tłumaczyli. Ustępujący prezydent, Dr. Eschler, wezwał zgromadzenie do wyboru prezydującego. Pomiędzy 68 głosującymi oświadczyło się 59 za dotychczasowym wiceprezydentem, doktorem Kern z Thurgowii, który należy do partyi rady federacyjnej. Wyraziwszy zgromadzeniu podziękowanie za położoną w nim ufność, wspomniał o przedsięwziąć się mających czynnościach, zwrócił szczególną uwagę na ustawę o kontyngensach kan-

tonalnych, przyrzekł, że sesya teraźniejsza będzie krótka, ponieważ kilka ważnych przedmiotów, jak n. p. sprawozdanie rady federacyjnej nieprzyjdzie do dyskusyi, i wezwał w końcu mężów wszystkich stronnictw, aby z zupełnem poświeceniem się wzniosłemu powołaniu tego zgromadzenia pracowali nad uskutecznieniem instytucyi federacyjnych przepisanych w nowej ustawie konstytucyjnej. (D.R.)

## Włochy.

(Stan rzeczy w Sardynii.)

**Turyn**, 1. lipca. Mówią, iż ostateczna Prawa drugiej izby myśli odtąd ciągle oponować ministerstwu, a mianowicie w kwestyi nowej pożyczki. Na wypadek ustąpienia lorda Palmerstona z posady, układano już nawet nowe ministeryum, do którego mieli należeć pp. Revel i Pinelli co do spraw wewnętrznej administracyi, a hr. Cavour dla marynarki i handlu. Plan ten rozchwieje się zapewne na samą wiadomość o pozostaniu lorda Palmerston u steru spraw państwa. Rozchodzą się też wieści, iż rząd sardyński zamyśla o sprzedaży dóbr kościelnych, tak z powodu zaszłych z rzymską stolicą nieporozumień, jako niemniej dla cisnących potrzeb finansowych. Przed rokiem 1848 nie przenosił dług państwa sardyńskiego 120 milionów franków; obecnie dochodzi do 500 milionów. Wojna z Austryą pochłonęła przeto 350 mil. — Przychodu bywało dawniej powyżej 85 mil. obecnie jest niespełna 80 mil.; wydatek przechodził rzadko kiedy 75 milionów, obecnie wynosi 110 mil.; zaczem okazuje się 30 milionów frank. rocznego niedoboru.

(Wyprawa przeciw gerylasom.)

**Liwurna**, 28. czerwca. Rozkazem telegraficznym wysłano zostających tu na załodze strzelców w pochód do Romagna przeciwko ukrywającym się tam gerylasom. Stojąca teraz w Lukka jedna kompania piechoty z pułku Kinski wyruszyć ma do Liwurny. Na granicy rzymsko-toskańskiej tułają się zbiegi rzymscy w największej nędzy. Nie dopuszczają się wszakże żadnych gwałtów, i poprzestają na wyżebranym kawałku chleba.

(Wiadomości potoczne z Rzymu.)

**Rzym**, 2. lipca. Znany notaryusz Giagiotti puszczony na wolność, lecz jako obcy wydalony z kraju. — Władze francuskie mają według pewnych doniesień postępować ostro przeciw Czernuskiemu, komisarzowi barykad. — Francuzi wydali sądom rzymskim byłego za rządu republiki oficera policyi pana Campanna. Adwokata Genarelli wypuszczono tymczasowo na wolność dla ukończenia zaczętych prac literackich. (Oe. Corp.)

(Zaprojektowany rzymski bank narodowy.)

**Rzym.** O projektowanym tutaj banku narodowym donoszą następujące szczegóły. Dawniejszy bank rzymski służyć ma za punkt oparcia dla nowego instytutu. Tyczący się kapitał nie ma łącznie z funduszem rzymskiego banku miejskiego przenosić kwoty 2 milionów, ani też mniej posiadać jak jeden milion szkudów. Akcye wydawane będą w wartości 200 szkudów. Właściciel 5 akcyi otrzymuje prawo głosowania na jeneralnem zgromadzeniu. Każdy akcionaryusz bez względu na jego właściwość i stan zapewniony ma odpowiedni dla siebie kredyt. Piąta część podpisanej sumy ma być zaraz złożona; kto dalsze $^2/_5$ części wypłaci wgotowiźnie, może resztę złożyć w wekslach. Plan ten zyskuje u Rzymian coraz więcej na wziętości.

**Teramo** (w Neapolitańskiem), 24 czerwca. Sąd kryminalny ukonstytuowany jako osobny trybunał sądowy ukończył już kilka politycznych procesów. Dwóch księży którzy podczas pogrzebnej uroczystości odprawiali mszę żałobną za poległych dnia 15. maja Neapolitańczyków, zkazano na pięcioletnie więzienie, 100 dukatów kary pieniężnej i koszta sądowe. Innych trzech obwinionych skazano na ośm lat więzienia, czwartego oddano poprawczemu sądowi, lekarza zaś z Teramo Dr. Marinis usunięto z posady i do Penne pod strażą odstawiono. (Oe. Corp.)

(Przyłbice pruskie. — Zmiana klimatu rzymskiego.)

**Rzym**, 24. czer. Pruskie przyłbice wchodzą wcoraz większe używanie. Dawniej nosiła je gwardya narodowa, teraz zaprowadzone są nagle w szwajcarskiej gwardyi pałacowej na miejsce kapeluszów z piórami. — Zdaje się, że rzymski klimat zupełnie zmienił swoją naturę. Po czternastudniowym nieustającym deszczu spodziewał się nareszcie włościanin, że będzie spokojnie mógł zwieźć na pół zgniłe siano. Lecz cóż się dzieje? Oto od ośmiu dni pada znowu mocniejszy deszcz niż kiedykolwiek. Niemaż dnia bez burzy i ulewy. Obawiać się trzeba, aby zboże dojrzewające teraz w samej istocie się niepopsuło, podczas gdy te ustawiczne słoty bardzo szkodliwy wpływ wywierają na zdrowie ludności. (D. R.)

(Sprostowanie. — Uroczystość S. Rozalii. — Usiłowania księcia Satriano-Filangieri.)

Według wiadomości z Palermo są zupełnie bezzasadne rozgłoszone niedawno po gazetach wieści o zaszłych tamże rozruchach i krwawem starciu się wojska z ludem, chociażby excesa takie przy tamtejszych stosunkach nikogo nie zdziwiły. — W pierwszych dniach tego miesiąca będzie tu znowu po raz pierwszy od roku 1848 obchodzona uroczystość świętej Rozalii, która trwa 5 dni, i ściąga z prowincyi i ze wsi mnóstwo ludu. Być może, że wichrzyciele użyją tej sposobności do zaburzenia publicznego spokoju. Wszelako rząd poczynił wszelkie przygotowania, aby podobne przedsięwzięcie w samym zarodzie przytłumić. — Namiestnik książę Satriano-Filangieri, zajmuje się gorliwie przywróceniem porządnej i stosownej administracyi. Policya na wsi poruczona jest opłaconym urzędnikom publicznym (capitain d'armi), wszędzie zaczęto między stołecznemi miastami wyspy budować publiczne gościńce, a rozdzielenie administracyi finansowej od administracyi Neapolu z powodu długu państwa jest już uskutecznione.

## Niemce.

(Przedłużenie sejmu krajowego. — Książę Leuchtenberg.)

**Monachów**, 30. czerwca. Sejm krajowy będzie w tych dniach znowu przedłużony, lecz tą razą tylko na ośm dni, aby obydwie izby mogły skończyć dyskusyę nad budżetem. — Książę Leuchtenberg zabawi tu tylko jeszcze krótki czas i uda się z powrotem do Petersburga. (D.R.)

(Proces przeciw ministrom. — Mająca nastąpić zmiana gabinetu. — Zwołanie trybunału.)

**Sztuttgarda**, 2. lipca. Po długiej ciszy w naszej sprawie konstytucyjnej, pisze korrespondent dziennika „Deutsche Reform“, zabrało się w końcu na wielką burzę. Po wytoczeniu procesu przeciw ministrowi spraw zagranicznych ze strony sejmu rewidującego konstytucyę, po zezwoleniu na pobór podatków znowu tylko na dwa miesiące i po odrzuceniu projektów rządowych przy wypracowaniu nowej konstytucyi, jawną było rzeczą, że dotychczasowa łagodność ministerstwa Schlayer niezdoła nakłonić demokracyę do uległości. — To ministeryum, o którem wiedziano, że nigdy się nieodważy się rozciąć węzła, którego rozwiązać niemogło, wyczerpało teraz swoją cierpliwość, i musi ustąpić. Już otrzymało dymisyę. Pan Reinhardt, były wirtembergski ambasador w Berlinie a potem w Frankfurcie, najgorliwszy przeciwnik unii niemieckiej, przybył tu, by nowy utworzyć gabinet. Słychać, że jenerał Miller, który wojskiem wirtembergskiem w Holsztynie i w badeńskim obwodzie nad jeziorem dowodził, zostanie ministrem wojny i prezydentem rady ministeryalnej, a baron Linden, dyrektor katolickiej rady kościelnej, najświetniejszy talent parlamentarny na dawnej rycerskiej ławie, ma zostać ministrem spraw wewnętrznych. Pan Reinhardt ma objąć ministeryum spraw zagranicznych. Jeżeli te nazwiska zostaną, tedy i program nowego ministeryum naprzód będzie wiadomy. Dziś popołudniu jednak niebyło jeszcze nic zadecydowanego ani co do nazwisk ani co do programu.

Dla przygotowania wytoczenia skargi przeciw ministrom zwołano na dzień jutrzejszy trybunał państwa. Członkiem tego trybunału mianowany został na nowo radzca wyższego trybunału pan Ege. — Książę Alexander wirtembergski, brat królowej opuścił znowu naszą stolicę.

(Król saski w Pillnitz.)

Król saski powrócił dnia 3. do Drezdna i udał się natychmiast do Pillnitz, zaraz po nim przybył tam także Albert książę Saski z Wiednia. Słychać, że celem podróży króla saskiego jest zapewnić się, jakich środków użyją Prusy, jeżeliby na przypadek, gdyby sejm nie przyszedł do skutku, została zawieszona konstytucya z r. 1831, i do Saksonii musiano austryackie wojska przywołać. W Dreznie sądzą, że w tym przypadku także Prusy każą swoim wojskom wkroczyć do Saksonii.

(Wojska pruskie opuszczają Szlezwig.)

**Hamburg**, 3. lipca. „Börsenhalle“ donosi z niezawodnego źródła, że wszystkie wojska pruskie opuszczą Szlezwig między 10. i 12. lipca i będę przechodzić przez zachodnią część Holsztynu, aż do Hamburga.

(Ogłoszenie ze strony urzędu policyjnego w Apenrade.)

**Flensburg**, 1. lipca. Administracya krajowa użyje wszelkich środków by zapobiedz odbywaniu się wyborów na sejm krajowy; władze miejscowe otrzymały w tym względzie osobne instrukcye, na mocy których urząd policyjny w Apenrade następujące wydał ogłoszenie:

„Odnośnie do ogłoszenia administracyi krajowej z dnia 19. b. m. mocą którego na urzędników i zwierzchności włożony jest obowiązek silnego wystąpienia przeciw wszelkim zamysłom udziału w nieprawnych wyborach na tak zwany pierwszy szlezwidzko-holsztyński sejm krajowy, podaje się niniejszem do wiadomości publicznej, że nietylko: 1) wszelkie powozy razem z uprzężem którychby do przewożenia wyborów z Apenrade do Tonderu używać chciano, będą policyjnie skonfiskowane, ale 2) i wszyscy ci, co w wyborach tych udział biorą, według okoliczności albo z miasta będą wydaleni, albo w razie niedostatecznych środków utrzymania odsiedzą areszt o chlebie i wodzie, aż do sumy 500 marków kourt.“

Ponieważ zapewnie i w innych miejscach władze pójdą za przykładem tutejszej policyi, łatwo przeto być może, że w niejednem miejscu przyjdzie do niemałych zatargów. (D. R.)

(Kurs giełdy frankfurtskiej z 3. lipca.)

Met. Austry. 5% — $79^5/_8$; $4^1/_2$% $69^5/_8$. Akcye bank. 1126. Sard. $32^7/_8$. Hyszp. 3% — $32^7/_8$. Polskie 300 — 131; 500 — 81.

## Prusy.

(Posiedzenie kolegium książąt.)

**Wrocław**, 6. lipca. Co się tyczy wczorajszego posiedzenia kolegium książąt, donosi Staats-Anzeiger, że protokół aż po wykonaniu na najbliższem posiedzeniu, publikowany będzie. Berlińska C. C. korespondencya ministeryalna podaje nam jednak niektóre wiadomości o tem posiedzeniu. Ze strony Prus uczyniono oznajmienie względem negocyacyi z Austryą o dalszy związek. Gdy się bowiem rozbiły wszystkie układy o ukonstytuowanie nowego interim, podały

Prusy propozycyę do stanowczego ukształtowania niemieckiej władzy centralnej. Jednakże ta ma być uskuteczniona w drodze wolnego porozumienia się w Frankfurcie, a nie na zgromadzeniu, które się charakteru sejmowego plenum domaga. Następnie oznajmiono o zawarciu pokoju z Danią. Nakoniec z tem połączyły się projekta i propozycye tyczące się Unii. Doniesiono o oderwaniu się Hessen-Darmstadu od Unii. Dotychczasowy pełnomocnik Lepel, nie jest wprawdzie odwołany z Berlina, tylko na urlop puszczony; nakoniec nie chce się Darmstadt od związku z 26. maja, ale od Unii odłączyć. Pod względem kończącego się z dniem 15. b. m. prowizoryum rządu Unii zaproponowały Prusy, aby prowizoryum choćby na jak najkrótszy czas przedłużyć. — Tyle zawiera korespondencya dziennika C. C. Czyli i jakie zapadły uchwały, o tem nic nie wspomina.

(Wiadomości potoczne z Berlina.)

**Berlin,** 4. lipca. Po zawarciu onegdaj wieczór pokoju z Danią przesłano wczoraj wszystkim w szlezwigsko-holsztyńskiej sprawie interesowanym państwom niemieckim punkta tego pokoju. — Po radzie ministeryalnej, która toczyła dyskusyę nad kwestyą ukonstytuowania Unii, nastąpi teraz narada kolegium książąt w tej sprawie. Ponieważ pruski gabinet oświadczył się przeciw ukonstytuowaniu Unii, a ztąd Prusy i w kolegium książąt oświadczą się przeciw stanowczemu ukonstytuowaniu, przeto można się spodziewać, że także kolegium książąt tymczasowie prowizoryum zatrzyma. Hrabia Bernstorff nalegał, ile tylko było w jego mocy na to, aby się porozumiano z Austryą. Wkrótce powróci na swoje stanowisko, nie mając dokładnego polecenia do zawarcia ugody. W takich stosunkach znaczna partya jest tego zdania, że podróż księcia Prus do Wiednia byłaby najlepszym środkiem do porozumienia się. — Do pruskiego zakazu przesełania pocztą gazet, przystąpiła także pocztowa administracya Thurn i Taxis. Przynajmniej nie przeséła namieniona poczta żadnego z tych dzienników, które pruska administracya pocztowa tym zakazem dotknęła.

(Kurs giełdy berlińskiej z 5. lipca.)

Dobrowolna pożyczka $106^{1}/_{2}$. Oblig. długu państ. $86^{1}/_{8}$. Akcye bank. $97^{3}/_{4}$. Pol. listy zast. $95^{3}/_{4}$. Pols. 500 — $80^{1}/_{2}$. 300 — 131. Frydrychsdory $13^{1}/_{12}$. Inne złoto za 5 tal. $11^{11}/_{12}$. Austr. bankn. $85^{3}/_{4}$.

## Dania.

(Sprostowanie. — Przegląd czynności Volksthingu.)

**Kopenhaga,** 2. lipca. Wiadomość, że w Londynie podpisano protokół Anglii, Rosyi i Francyi, w którym te mocarstwa gwarantują całość państwa duńskiego itd. prostuje dziennik „Fädrelandet" oświadczając, iż może zapewnić z niezawodnego źródła, że protokół ten jeszcze nie podpisano, chociaż to niebawem nastąpi.

Z przeglądu czynności zgromadzenia ludu okazuje się, że z 58 wniosków do ustaw (27 od rządu, 23 od zgromadzenia krajowego, 8 od członków thingu) przyjęto większą część ostatecznie a 27 sankcyonowano. Dziewięć wniosków do ustaw (między innemi wniosek względem trybunału państwa, o druku i o mieszanych małżeństwach) odroczono do przyszłego sejmu.

Dzisiaj przybyła druga fregata rosyjska do tutejszego portu.

## Turcya.

(Zamysły Anglików założenia portów.)

Piszą pod dniem 22. czerwca z Konstantynopola, że Anglicy odstąpili wprawdzie od zamysłu założenia wolnego portu w Skutari, ale zato chcą założyć dwa porty na obu półwyspach Kleck i Sutturina w pośrodku dalmatyńskiego wybrzeża, które najszczególniej handel solą w głąb Turcyi popierać mają. Ze strony Anglii zawarto już z Portą i Neapolem na 25 lat traktaty o dostarczanie soli, i w skutek tego zostało zajście z Neapolem już zagodzone. Półwysep Sutturina styka się bezpośrednio z Bocche di Cattaro, ale równie jak Kleck nieprzydatny jest dla kolonii kupieckich lub punktów strategicznych.

## Wiadomości handlowe.

(Targ lwowski na woły.)

**Lwów,** 8. lipca. Spęd bydła rzeźnego liczył na dzisiejszym targu 296 sztuk wołów i 7 krów, których z Kamionki, Sokalu, Rozdołu, Szczerca, Radziechowa, Markopola, Glinian, Stanisławczyka i z Turynki w mniejszych i większych stadach po 8—47 sztuk przypędzono, i z których na potrzebę miasta 105 sztuk sprzedanych zostało. Płacono za sztukę, mogącą ważyć 11 kamieni mięsa i 1 kamień łoju, 133r.30k., sztuka zaś $14^{3}/_{4}$ kamieni mięsa i $1^{1}/_{2}$ kamienia łoju ważąca, kosztowała 162r.30k. w. w.

(Ceny targowe w obwodzie Samborskim.)

**Sambor,** 4. lipca. Według doniesień handlowych z Sambora, Drohobycza i Komarna płacono na targach w drugiej połowie czerwca w przecięciu za korzec pszenicy 14r.30k.—16r.—16r.; żyta 12r.—0—0, jęczmienia 9r.30k.—9r.—10r.; owsa 5r.30k.—5r.—6r. 45k.; hreczki 9r.; kukurudzy w Samborze 12r.30k.; kartofli 5r.—4r.—6r. Cetnar siana 2r.30k.—2r.—3r.7k. Sąd drzewa twardego sprzedawano po 17r.45k.—13r.—12r.30k; miękkiego 12r.30k.—11r.—8r. Funt mięsa wołowego kosztował $11^{1}/_{2}$k.—10k.—10k. i garniec okowity 3r.20k.—3r.15k.—4r. w. w.

## Kurs lwowski.

Dnia 10. lipca.

| W monecie konwencyjnéj. | gotówką | | towarem | |
|---|---|---|---|---|
| | złr. | kr. | złr. | kr. |
| Dukat holenderski . . . . . . . . . . . . . . . . | 5 | 36 | 5 | 39 |
| Dukat cesarski . . . . . . . . . . . . . . . . | 5 | 38 | 5 | 41 |
| Półimperyał zł. rosyjski . . . . . . . . . . . . | 9 | 38 | 9 | 41 |
| Rubel śr. rosyjski . . . . . . . . . . . . . . | 1 | 52 | 1 | 53 |
| Talar pruski . . . . . . . . . . . . . . . . | 1 | 42 | 1 | 43 |
| Polski kurant i pięciozłotówk. . . . . . . . . . . | 1 | 23 | 1 | 24 |
| Galicyjskie listy zastawne za 100 złr. . . . . . . . . | 99 | — | 99 | 15 |
| Galicyjskie listy zastawne w kasie Tow. Kredyt. . . . | 99 | 20 | 100 | — |

(Kurs wekslowy wiedeński z 5. lipca.)

Amsterdam 165 l. 2. m. Augsburg $119^{3}/_{4}$ p. uso. Frankfurt 119 p. 3. m. Genua $139^{1}/_{4}$ l. 2. m. Hamburg $175^{3}/_{4}$ p. 2. m. Liworno 118 p. 2. m. Londyn 11.57 p. 3. m. Medyolan — —. Paryż $140^{5}/_{8}$ p. 2. m. Agio dukat ces. $25^{1}/_{4}$. Napoleondor. 9.37. Szufryn. 16.34. Agio śrebra $18^{1}/_{2}$.

### Przyjechali do Lwowa.

Dnia 9. lipca. Księżna Woroniecka Monika i Maria, z Przemyśla. — Hr. Lanckoroński Ignacy, z Sącza. — Hr. Stadnicki Bronisław, z Sanoka. — PP. Ujejski Edward, z Melny. — Listowski Alfred, z Suchodoł. — Niezabitowski Kwirin, z Płuchowczyka. — Wolski Ignacy, z Mikuliniec. — Jaźwiński Alexander, z Bortnik.

### Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 9. lipca. Hr. Lanckoroński Stanisław, do Rawy. — Hr. Ożarowski Konstanty, do Olszanicy. — Hr. Romer Wilhelm, do Gródka. — Hr. Rusocki i hr. Dzieduszycki, do Krakowa. — PP. Wierzchowski Edward, do Pleśnian. — Tretter Antoni, do Łonia. — Radziejowski Edward, do Ditkowiec. — Grochowalski Zygmunt, do Kopania. — Orłowski Kalixt, do Krakowa.

## Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 9. lipca:

| Pora | Barometr w mierze wied. sprowadzony do 0° Reaum. | Stopień ciepła według Reaum. | Sredni stan temperatury do g. 6. zr. | Kierunek i siła wiatru | Stan atmosfery |
|---|---|---|---|---|---|
| | " ‴ ⁗ | | | | |
| 6 god. zr. | 27 9 9 | +12° | +18,5° | zachodni | pochm. ⊙ |
| 2 god. zr. | 27 10 8 | +18,5° | +11° | połud.-zachodni | „ mało deszczu |
| 10 g. w. | 28 0 0 | +11,5° | | zachodni | „ |

## TEATR.

Dziś: dramat polski: **„Nowy żyd wieczny."**

Jutro: komedya niem.: **„Doctor und Apotheker."**

☞ W następną Sobotę dana będzie na dochód dyrektora orkiestry p. Ernsta Pollak nowa opera w niemieckim języku: **„Prorok z Khorosanu"** w 3 aktach z baletami na wzór „Lalla Rookh" Tomasza Moora, a kompozycyi Edwarda Sobolewskiego, dyrektora przy akademii muzykalnej i teatrze królewieckim. Pisma publiczne przechwalają tę operę, uświetniają ilustracyami po dziennikach, a wielbiciele zapowiadają nam przybycie samego kompozytora, by nią w Sobotę dyrygował; będziemy więc mogli być świadkami tej prawdy.

---

Wieczorna zabawa niedzielna wypadła bardzo dla przedsiębiercy pomyślnie. Pogoda sprzyjała, gości z opłatą nazbierało się do czterech-pięciu tysięcy, może i więcej, bo któż nocą na tak wielkiej przestrzeni dopatrzyć może. Z kasy nie mając jeszcze szczegółowego raportu, niepodobna nam z pewnością twierdzić; mówiono nam tylko ogólnie, iż zebrano brutto do ośmset reńskich, z czego znaczną część odliczyć trzeba na wyprawę, jako: służbę, ławki, lampy, światło, wystrojenie altany kwiatami, muzyki itp., a muzyki dla tego, bo chociaż kompozycya p. Labitzkiego dana darem, — egzekucyi jednak nie przysłał, a tę tu należało opłacić. Dzięki Bogu, że się opłaciła, a ubodzy i dzieci w ochronkach wdzięczni za pamięć publiczności łaskawej.

Zapowiadają nam w tych dniach muzykalny wieczór, obiecujący wiele przyjemności wnosząc z tego co pisma mołdawskie głoszą. Panna Goldberg w przejeździe do Włoch odśpiewa nam alto, słowicze pod noc melodye, jakiemi zachwycała multańską stolicę. — Szczęśliwe Multany; zatrzymały dla siebie w pamięci rzadki jej głos, talent, wprawę i metodę włoską, a nam tylko w doniesieniu przesłały sławę tak zaszczytnej śpiewaczki u siebie, i żal po swoim odjeździe. „Czarowne wdzięki" dodaje korespondent „będą nam nie wygasłe w spomnieniu"; a nam, cieszmy się, niech będą ponętą swobodnej zabawy.

Główny Redaktor **M. Srzeniawa Sartyni.** Z c. k. galic. Drukarni rządowéj.